

ולכן המועדים שהם הו"ק הם נקראים מועדי ה' כי בתחילה הם צריכים להיקשר עם הת"ת הנקרא הוי"ה ורק אח"כ הם נקראים מועדי קדש כי אח"כ הם מקבלים מהחכמה הנקרא קדש כי הרי המלך הת"ת מתעטר יחד עימם בעטרות שהוא מקבל מהחכמה הנקרא קדש.

ישראל אחוזים בכל הבחינות העליונות

אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אוֹתָם בְּמוֹעֲדָם, תִּרְיֶן חוֹלְקִין אֵת
 לְיִשְׂרָאֵל בְּהוּ אֵי מִסְטָרָא דְמַלְכָא, חוֹלְקָא
 עֲלָאָה אֵת לְיִשְׂרָאֵל בִּיהַ שְׁנֵי חֲלָקִים יֵשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל בְּשַׁפַּע הַמוֹעֲדִים,
 דְּהֵינּוּ אִם הֵם זְכוּ לְרוּחַ מִצַּד הַמֶּלֶךְ ז"א אִזּוּ יֵשׁ לְיִשְׂרָאֵל חֶלֶק עֲלִיוֹן וְחָשׁוּב כִּי הֵם זְכוּ לְהִיקָשֶׁר
 בּו"א, דְּבִתְיָב שְׁכֵתוֹב, (דְּבָרִים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם וְגו' דְּהֵינּוּ שֶׁהֵם הַצְּדִיקִים הַזּוֹכִים לְחֶלֶק הַרוּחַ מִצַּד ז"א הַנִּקְרָא הוִי"ה ע"י
 שֶׁהֵם כָּבֵר זְכוּ לְנַפֵּשׁ מִצַּד הַמַּלְכוּת שֶׁהִיא שֵׁם אֱלֹהִים, וְכֵן כְּתוּב עוֹד (דְּבָרִים לֵב) כִּי
 חֶלֶק יְהוָה עִמּוֹ דְּהֵינּוּ שֵׁשׁ לָהֶם רוּחַ מִצַּד הַז"א הַנִּקְרָא הוִי"ה. וְאֵי
 מִסְטָרָא עֲלָאָה דְּקֹדֶשׁ, חוֹלְקָא עֲלָאָה אֵת לְיִשְׂרָאֵל בִּיהַ
 וְכֵן אִם הֵם זְכוּ לְבַחֲנִת נִשְׁמָה וְחַיָּה מִצַּד הַחו"ב הַנִּקְרָאִים קוֹדֶשׁ אִזּוּ יֵשׁ לְיִשְׂרָאֵל חֶלֶק עֲלִיוֹן
 וְחָשׁוּב כִּי הֵם זְכוּ לְהִיקָשֶׁר בַּחו"ב, דְּבִתְיָב שְׁכֵתוֹב, וְאַנְשֵׁי קֹדֶשׁ תִּהְיוּן
 לִי, וְכִתְיָב וְכֵן כְּתוּב עוֹד (יִרְמִיָּה ב) קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לִיהוָה דְּהֵינּוּ ע"י
 שֶׁהֵם זּוֹכִים לְנִשְׁמָה וְחַיָּה מִצַּד הַחו"ב הַנִּקְרָאִים קוֹדֶשׁ. וְעַל דָּא לָכוּ אֶתְחַזִּי
 לְזַמְנָא לְהוּ, וְלִתְקַנָּא קַמִּיָּהוּ תְּדוּוּתָא וְסַעֲוִדָּתָא

וְלִמְחֲרֵי בָהוּ ומכיון שישראל אחוזים בכל הבחינות העליונות שבהם תלוי שפע המועדים אז לכן אמר הקב"ה לישראל האחוזים בו"ק שהוא כנגד המועדים שרק לכם ראוי לזמן את המועדים והם צריכים לתקן לפניהם את השמחה ע"י היין שבבינה ואת סעודת יו"ט שכנגד החכמה שבו הוא סוד האכילה ואז הם יהיו שמחים בהם ואפילו אם יהיה לו עצב ודאגה ביו"ט יעבירונו מלפניו מפני קדושת יו"ט (רמ"ק).

המוזמין אורח לסעודתו צריך להראות שמחה ולהאיר לו פנים וכן ביו"ט צריך להיות בשמחה שירות ותשבחות

וּמֵאֵן דְּמִזְמִין לְאַחֲרָא (ס"א לְאַחֲרָא), **בְּעֵי לְאַחֲזֹאה לִיהַ חִידוֹ**

כי כך צריך להיות שמי שמזמין אצלו אורח לסעודתו הוא צריך להראות לו שהוא שמח בו, **וְאַנְפִּין נְהִירִין לְעֵטְרָא** (נ"א לְנִטְרָא) **אוֹרְחִיהַ** **דְּתַהוּא אוֹשְׁפִיזָא** והוא צריך להאיר לו פנים ולשמור את דרכו ולדאוג לכל צרכיו של אותו אורח. **לְמִלְכָּא דְּזִמִּין אוֹשְׁפִיזָא יִקְרָא, אָמַר לְבִנֵי הַיְכָלִיהַ, כָּל שְׂאֵר יוֹזְמִין הֵוִיתוּן כָּל חָד וְחָד בְּבֵיתֵיהַ** והוא משל למלך שהזמין אורח חשוב ואמר המלך לבני היכלו שכל שאר הימים של ימות החול הייתם כל אחד בביתו, **דָּא עָבִיד עָבִידְתִּיהַ, וְדָא אָזִיל בְּסַחֲרִתִּיהַ, וְדָא אָזִיל בְּתַקְלִיהַ** זה היה עוסק במלאכתו וזה היה הולך עם סחורתו וזה היה הולך בשדהו. **בַּר תַּהוּא יוֹמָא דִּילִי, דְּכִלְכוּן מִתְעָרִין** (ס"א מִתְעָרִין) **בְּחֻדְוֹתָא דִּילִי** חוץ מאותו היום שלי

שהוא יום שבת שכולכם מוזמנים לשמחה שלי, הַשְּׁתָּא זְמִינִית אוֹשְׁפִיזָא
עֲלָאָה וַיְקִירָא, לָא בְּעֵינָא דְתִשְׁתְּדִלוֹן בְּעֵבִידְתָּא, וְלָא
בְּסַחֲוֶרְתָּא, וְלָא בְּמַדְבְּרִי אבל עכשיו אומר המלך הזמנתי אורח נעלה
וחשוב שהוא יו"ט ולכן אני לא רוצה שתתעסקו במלאכה ולא בסחורה ולא בעבודת השדה,
אַלְא כְּלָכוּ אִזְדְּמָנוּ, כְּגִוּוֹנָא דְהָהוּא יוֹמָא דִּילִי אלא כולכם
תזדמנו להיות עמו בשמחה כשם שאתם שמחים ביום שלי, וְאַתְקִינּוּ גְרַמִּיכוּ
לְקַבְּלָא לְהָהוּא אוֹשְׁפִיזָא, בְּאַנְפִּין גְּהִירִין, בְּחִדְוֹתָא
בְּתוֹשְׁבַּתָּא ולכן תכינו את עצמכם לקבל את האורח בפנים מאירות ובשמחה
ובתשבחות שהם השבחים הנאמרים בתפילת יו"ט. אַתְקִינּוּ לִיהּ סְעוּדְתָּא
וַיְקִירָא, כְּגִין דִּיהָא זְמִינִי דִּילִי בְּכָל סְטְרִין וכן תכינו לו סעודה

חשובה [19] בכדי שיהיה הזמנתי לכבוד האורח מכובדת בכל האופנים.

ביום טוב צריך להזמין ולהכין סעודות חשובות כמו בשבת קודש

כִּן אָמַר קְדָשָׁא בְּרִידָא הוּא לְיִשְׂרָאֵל, בְּנִי, כָּל שְׂאָר
יִזְמִין אֶתוֹן מִשְׁתְּדִלִי בְּעֵבִידְתָּא בְּסַחֲוֶרְתָּא, בְּרִ
הָהוּא יוֹמָא דִּילִי וכך אמר הקב"ה לישראל בני, כל שאר הימים אתם יכולים

אור הרשב"י

בריאות או כשרות, יכול לקיים מצות שמחה
בבשר עוף. (ילקוט יוסף הלכות יום טוב וחול
המועד)

[19] וגם בזמן הזה מצוה מן התורה לקיים
מצות "ושמחת בחגך" באכילת בשר ושתיית
יין. ואף על פי שעיקר המצוה בבשר בהמה,
מי שאינו יכול לאכול בשר בהמה מטעמי

הלימוד היומי

לע"נ אשר אזולאי בן חנינה ז"ל

לעסוק בעבודה ובסחורה חוץ מהיום שלי שהוא יום שבת קודש שתשמרו אותו כראוי.
הַשְּׁתָּא אוֹשְׁפִיזָא עֲלָאָה וַיִּקְרָא זְמִינִית, אַתּוּן קְבִילוּ
לֵיהּ, בְּאַנְפִּין נְהִירִין אבל עכשיו הזמנתי אורח יקר ונעלה וחשוב שהוא יו"ט
 ולכן תקבלו אותו בפנים מאירות, **זְמִינוּ לֵיהּ, אַתְּקִינוּ לֵיהּ סְעוּדַתִּי**
עֲלָאי, פְּתוּרֵי מְסֻדְרָן, בְּגוּוּנָא דְהָהוּא יוֹמָא דִּילֵי ותזמינו
 אותו ותכינו לו סעודות חשובות בשולחנות ערוכים כמו היום שלי שהוא שבת. **בְּגִין**
בְּךְ ומשום כך כתוב **תִּקְרְאוּ אוֹתָם בְּמוֹעֲדָם** דהיינו שתקראו ותזמינו את

המועדים.

ישראל נקראים קודש לכן האורח שהוא יו"ט הוא שלהם

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דִּישְׂרָאֵל לְתַתָּא חֲדָאן בְּהֵי מוֹעֲדֵיָא,
וּמִשְׁבַּחִין שְׁבַחָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בא וראה שבשעה
 שישראל למטה שמחים באלו המועדים ומשבחים שבחים לקב"ה, **מְסֻדְרִין**
פְּתוּרֵי, מְתַקְנֵי גְרַמְיֵיהוּ בְּמֵאֵי יֶקֶר והם עורכים את השולחנות
 ומתקנים את עצמם בלבושים מכובדים, **מִלְּאַכֵי עֲלָאי אֲמַרִין, מַה טִּיבָן**
דִּישְׂרָאֵל בְּכֶךְ אז המלאכים העליונים אומרים מה עסקם של ישראל לשמוח כך.
קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר, אוֹשְׁפִיזָא עֲלָאָה אֵית לֹון יוֹמָא
דָּא ואז הקב"ה אומר להם שיש להם ביום הזה אורח יקר ונעלה. **אֲמַרִי וְלֹאוּ**
דִּילָךְ הוּא, מַתְּהוּא אַתְר דְּאַקְרֵי קְדָשׁ ואז המלאכים שואלים אותו